

**Rețeaua europeană a Ombudsmanilor pentru copii
Declarație de poziție privind „COVID-19: învățăm pentru viitor”**

adoptată de ENOC la a 25-a Adunare Generală, 29 septembrie 2021

În viitor, toate măsurile de urgență ca răspuns la o urgență publică care probabil vor avea un impact asupra drepturilor copiilor, astfel cum este garantat de Convenția ONU privind drepturile copilului (CRC), ar trebui introduse numai acolo unde acestea sunt: necesare, proporționale, nediscriminatoriu și limitate în timp. Toate măsurile de urgență ar trebui să fie supuse revizuirii în mod continuu, prioritatea fiind evitarea sau minimizarea oricărui impact negativ asupra drepturile copiilor.

ENOC cu fermitate recomandă Comitetului pentru Drepturile Copilului să fie emis un Comentariu general asupra drepturilor copiilor în caz de urgență publică pentru a asigura garanții pentru drepturile copiilor în viitor.

ENOC de asemenea cu fermitate recomandă, ca toate autoritățile publice să adopte Abordarea drepturilor copiilor în vederea exercitării funcțiilor lor în orice moment, inclusiv în perioade de urgență publică, pentru a se asigura că deciziile și acțiunile lor au la bază CRC și să susțină drepturile tuturor copiilor.

Această declarație de poziție ENOC 2021 este bazată pe cercetarea, „*Cartografierea Impactului asupra Măsurilor de Urgență Introduse ca Răspuns la Pandemia Covid-19 privind Drepturile Copiilor în Statele Membre ENOC*”, consultată cu membrii ENOC la Seminarul ENOC din primăvară și consultată suplimentar online cu membrii, la fel completată cu recomandări din partea Rețelei europene a tinerilor consilieri (ENYA). Raportul și recomandările referitoare la Covid-19 pregătite de ENYA sunt disponibile aici - <http://enoc.eu/wp-content/uploads/2021/10/ENYA-Report-2021-COVID-19-learning-for-the-future.pdf>.

O ABORDARE A DREPTURILOR COPILULUI

ENOC a aplicat cinci principii interdependente ale abordării drepturilor copiilor pentru a analiza rezultatele cercetării noastre privind măsurile de urgență introduse de către statele membre ENOC ca răspuns la Covid-19; și, ca cadru pentru recomandările noastre de acțiune de către guvern, autorități publice și alte autorități, pentru a ajuta la asigurarea că drepturile copiilor sunt respectate, protejate și îndeplinite în orice situație de urgență publică. Cele cinci principii sunt:

- **Incorporarea drepturilor copiilor:** drepturile copiilor ar trebui să influențeze orice decizie și acțiune. Cercetarea noastră privind măsurile de urgență ca răspuns la Covid-19 în statele membre ENOC ridică îngrijorări serioase cu privire la faptul că drepturile copiilor nu erau prioritare atunci când au fost elaborate / introduse măsuri de urgență și, ca rezultat drepturile copiilor au fost afectate negativ. O problemă deosebit de îngrijorătoare este aceea că Măsurile de Urgență au redus semnificativ oportunitățile de identificare a copiilor sub riscul violenței sau abuzului sau accesul copiilor la ajutor și protecție.

- Egalitatea și nediscriminarea copiilor: copiii trebuie tratați în mod egal și nu ar trebui să fie discriminați sub nici o formă, nicidecum. Cercetarea noastră arată că copiii ca populație și grupuri specifice de copii – în particular copii cu nevoi suplimentare de învățare, copii cu dizabilități, copii cu boli mintale, copii cu probleme de sănătate mintală ușoare până la moderate, copii în îngrijire, copii care solicită azil sau copii refugiați, copii de părinți divorțați sau separați, și copiii din sistemul de justiție pentru copii - au fost mai susceptibili de a fi afectați negativ de Măsurile de Urgență ca răspuns la Covid-19.
- Împuternicirea copilului: copiii ar trebui sprijiniți să-și exercite toate drepturile, inclusiv prin furnizarea de informații, resurse și oportunități. Cercetarea relevă faptul că introducerea măsurilor de urgență ca răspuns la Covid 19 (în special închiderea școlilor și a altor instituții de învățământ) a dus la mai puține oportunități pentru copii de a-și exercita drepturile, în special drepturile la educație, libertatea de asociere și de întrunire și de a se angaja în jocuri și activități de agrement.
- Participarea copiilor la luarea deciziilor: opiniile copiilor trebuie ascultate și luate în atenția cuvenită în orice proces decizional care îi afectează direct sau indirect. Cercetările noastre ridică îngrijorări serioase cu privire la lipsa generală a consultării copiilor cu privire la măsurile de urgență ca răspuns la Covid-19 și absența participării copiilor pe măsură ce erau în curs de dezvoltare măsurile de urgență.
- Responsabilitatea față de copii: guvernul, autoritățile publice, sectorul privat și alte organizații ar trebui să răspundă în fața copiilor pentru orice decizie și acțiune care afectează drepturile lor. Cercetările noastre indică cu fermitate că măsurile de urgență în răspunsul la Covid-19 au avut un impact în mare măsură negativ asupra drepturilor copiilor. Cu toate acestea, demonstrează, de asemenea, că mecanismele de responsabilitate care există în Statele membre ENOC sunt adesea inadecvate pentru a permite copiilor (sau celor care îi reprezintă) să conteste în mod eficient introducerea măsurilor de urgență. De asemenea, cercetarea relevă faptul că monitorizarea încălcărilor drepturilor copiilor este adesea inadecvată, de ex. o lipsa de date despre violența împotriva copiilor.

RECOMANDĂRI

ENOC solicită instituțiilor internaționale și europene, statelor, naționale, guvernelor regionale și autorităților locale / municipale și toate celelalte autorități relevante și îndeamnă organismele din sectorul privat, să adopte următoarele recomandări pentru a se asigura că respectă, protejează și îndeplinesc drepturile copiilor ca răspuns la viitoarele urgențe publice.

Încorporați drepturile copiilor

1. Încorporați drepturile copiilor în procesul decizional legislativ, politic și bugetar, deci ca drepturile copiilor să fie prioritare în luarea deciziilor în orice moment, inclusiv în perioadele de urgență publică.

a. Asigurați-vă că factorii de decizie de la toate nivelurile acționează în permanență în conformitate cu CRC, inclusiv în perioade de urgență publică.

b. Asigurați-vă că o evaluare a impactului asupra drepturilor copilului (CRIA) se aplică tuturor politicilor, legislației și măsurilor de urgență pentru a determina dacă vor avea vreun impact negativ asupra copiilor și în special, asupra oricărui grup de copii care se află deja în situații de vulnerabilitate sau dezavantaj.

c. CRIA trebuie realizată ca parte a procesului de elaborare a politicilor, legislației, Măsurilor de urgență, astfel încât evaluarea să fie luată în considerare în mod corespunzător de către politici și nu aplicată retrospectiv pentru a se potrivi deciziei deja luate.

d. Asigurați-vă că CRIA se realizează cu privire la orice planuri existente de urgență publică sau elaborați și publicați un plan preliminar care stabilește modul în care guvernul și alte autorități publice vor ține seama și vor asigura respectarea maximă a CRC în caz de urgență publică.

e. Identificați persoanele cheie și / sau stabiliți o echipă directă și transversală responsabilă (de exemplu, un grup interministerial) de a proteja și promova drepturile copiilor și se bazează pe expertiză externă, de ex. Consilieri specialiști pentru copii, cum ar fi Ombudsmanii pentru copii, pentru a informa deciziile în orice moment, inclusiv în perioadele de urgență publică.

f. Identificați modul în care resursele vor fi protejate și alocate la maximum posibil să se asigure că drepturile copiilor sunt respectate, protejate și îndeplinite în orice urgență publică.

g. Asigurați-vă că alocarea bugetară este transparentă și demonstrează proporția cheltuielilor asupra copiilor, inclusiv în caz de urgență publică.

h. Asigurați-vă că introducerea legislației critice care protejează drepturile copiilor nu este întârziată, inclusiv în perioade de urgență publică.

i. Asigurați-vă că există măsuri de atenuare, astfel încât educația, asistența socială, asistența medicală, justiția civilă și penală, instituții naționale pentru drepturile omului (INDH) și independente de advocacy sunt disponibile, acceptabile, accesibile și de bună calitate pentru copii în timpuri de urgență publică.

j. Asigurați-vă că investițiile și formarea sunt oferite tuturor profesioniștilor care lucrează cu copiii, să identifice și să protejeze copiii care ar putea suferi de violență.

k. Asigurați-vă că toate strategiile de răspuns / recuperare iau în considerare impactul acestora (folosind CRIA și CRIE) asupra copiilor și grupurilor specifice de copii și drepturilor acestora.

l. Asigurați investiții în educație, asistență socială și servicii de sănătate (inclusiv sănătate mentală) și să garanteze sprijin intersectorial pentru toți copiii și mai ales pentru cei vulnerabili, asigurându-vă că toate serviciile sunt disponibile, acceptabile, accesibile și de bună calitate în timpul unei urgențe publice.

Egalitate și nediscriminare

2. Asigurați-vă că deciziile și acțiunile de la toate nivelurile nu discriminează negativ împotriva copiilor și / sau grupuri specifice de copii în orice moment, inclusiv în timp de urgență publică.

a. Introduceți legislație și politici pentru a preveni discriminarea împotriva copiilor în orice moment.

b. Solicitați acțiuni, inclusiv alocarea de resurse suplimentare și asistență specială pentru eliminarea sau atenuarea oricărui impact discriminatoriu prevăzut al oricărei Măsurilor de urgență asupra copiilor și / sau asupra grupurilor de copii.

c. Stabiliți mecanisme solide pentru a culege date despre impactul și experiențele copiilor (inclusiv date dezagregate despre diferite grupuri de copii) în perioade de urgență publică și asigurați-vă

că datele relevante (cantitative și calitative) sunt disponibile pentru informarea dezvoltării măsurilor de urgență.

d. Asigurați-vă că informațiile disponibile despre orice urgență publică nu discriminează împotriva copiilor sau a grupurilor de copii, prezentându-i ca o „problemă” de a fi abordate prin Măsuri de Urgență.

e. Asigurați-vă că orice anchetă publică (sau altă examinare publică) cu privire la impactul unei urgențe publice sau Măsuri de urgență ia în considerare impactul asupra copiilor și drepturile copiilor, inclusiv motivele oricărui impact negativ discriminatoriu asupra copiilor sau grupurilor de copii.

f. Acolo unde există îmbunătățiri în practică și furnizarea de servicii ca răspuns la o urgență publică, acestea ar trebui păstrate și construite, decât să revină la situația care exista înainte de urgența publică.

Împuterniciți copiii

3. Îmbunătățiți cunoștințele și înțelegerea copiilor despre drepturile lor, prin intermediul educației și informare, astfel încât copiii să poată exercita și să profite de drepturile acestora, inclusiv în perioade de urgență publică.

a. Asigurați-vă că programele educaționale pentru copiii de toate vârstele includ educația pentru drepturile omului și drepturile copiilor și mecanismele pentru a revendica și a impune drepturile, inclusiv cum Avocații copiilor protejează drepturile în anumite jurisdicții.

b. Luați toate măsurile rezonabile pentru a vă asigura că școlile (și alte instituții de învățământ) rămân deschise și accesibile tuturor copiilor și că orice închidere a școlii este la fel măsură de ultimă instanță absolută și sunt inversate cât mai curând posibil.

c. Luați toate măsurile rezonabile pentru a vă asigura că spațiile în care copiii socializează și se joacă rămân deschise și accesibile tuturor copiilor și că orice închidere este o măsură de ultima soluție absolută și sunt inversate cât mai curând posibil.

d. Acolo unde școlile (și alte instituții de învățământ) sunt închise, asigurați-vă neîntrerupt că serviciile de învățământ supleant și de înaltă calitate sunt adaptate (inclusiv terapeutice și servicii de sprijin) accesibile tuturor copiilor, inclusiv copiilor cu necesități de învățare suplimentară.

e. Prioritizați și sprijiniți copiii din situații defavorizate, astfel încât să aibă cunoștințe, abilități, echipamente și infrastructură (de exemplu, bandă largă) de accesat și realizat utilizarea eficientă și sigură a mediului digital (inclusiv sensibilizarea publicului) riscuri, de ex. intimidare cibernetică sau exploatare sexuală, inclusiv în perioadele de urgență publică.

f. Oferiți copiilor informații accesibile, adecvate vârstei și fiabile (de la sursă de încredere) despre orice urgență publică, astfel încât toți copiii să poată face alegeri și să își exercite drepturile.

g. Oferiți copiilor informații accesibile și adecvate vârstei despre instituțiile independente pentru drepturile omului, servicii de advocacy și consiliere juridică profesională și asigurați-vă că aceste servicii rămân disponibile tuturor copiilor în orice moment.

Participarea la luarea deciziilor

4. Asigurați-vă că opiniile copiilor sunt ascultate și sunt luate în considerare în mod corespunzător în orice proces decizional care îi afectează direct sau indirect, astfel încât opiniile lor să fie pe deplin luate în considerare în perioadele de urgență publică.

a. Introduceți mecanisme pentru a sprijini copiii să participe în mod semnificativ la dezvoltarea tuturor politicilor și legislației, inclusiv a măsurilor de urgență.

b. Asigurați-vă că Ombudsmanul pentru copii poate continua să acționeze în calitate de campioni independenți pentru copii, să vorbească și să pledeze în numele lor în perioadele de urgență publică.

c. În cazul în care spațiile de întâlniri fizice nu sunt disponibile pentru copii, stabiliți „virtual” în condiții de siguranță spații pentru copii pentru a discuta preocupări și probleme comune în timpul oricărei urgențe publice.

d. Consultați-vă cu copiii în timpul și după o urgență publică, astfel încât experiențele lor să informeze CRIA, CRIE și planurile de răspuns la criză, precum și strategiile naționale de redresare.

e. Efectuați o evaluare regulată a participării copiilor la toate funcțiile și asigurați-vă că acest lucru este robust și disponibil în perioade de urgență publică.

f. Stabiliți mecanisme în care copiii din medii diferite să poată contribui cu opinii și experiențe pentru a informa răspunsurile guvernamentale la situații de urgențe publice.

g. Alocați și identificați resurse în bugete pentru a sprijini participarea semnificativă a copiilor în perioade de urgență publică.

Responsabilitate

5. Asigurați-vă că guvernarea de la toate nivelele și organizațiile publice răspund în modul în care respectă drepturile copiilor în orice moment, inclusiv în perioadele de urgență publică.

a. Efectuați monitorizarea drepturilor copiilor în raport cu indicatorii drepturilor copiilor și vă angajați să respectați criteriile de referință ale drepturilor copiilor, inclusiv în perioadele de urgență publică.

b. Publicați rapoarte periodice privind performanța în raport cu indicatorii drepturilor copiilor în anumite perioade de urgență publică și diseminați constatările.

c. Încurajați monitorizarea independentă (de exemplu, de către mediatorii copiilor și copii) inclusiv în perioadele de urgență publică.

d. Asigurați-vă că Ombudsmanul pentru copii poate continua să oblige guvernele să respecte, să protejeze și să îndeplinească drepturile copiilor în situații de urgență publică

e. Asigurați toate instituțiile în care copiii (de exemplu, copii aflați în îngrijire, infractori tineri, căutători de azil și refugiați, copii cu dizabilități, copii cu condiții complexe de sănătate mintală etc.) rezidă, că sunt monitorizate continuu în raport cu indicatorii drepturilor copiilor, în special în perioadele de urgență publică.

f. Asigurați-vă că familia, ca mediu pentru creșterea și bunăstarea copiilor, oferă protecția și asistența necesară în caz de urgență publică.

g. Oferiți copiilor informații accesibile și adecvate vârstei cu privire la procesul de depunere a reclamațiilor și asigurați-vă că acest proces este accesibil și prietenos cu copiii (și cu privire la rolul Ombudsmanului pentru copii) pentru a promova și proteja drepturile și că acestea rămân disponibile în perioadele de urgență publică.

h. Oferiți copiilor informații accesibile și adecvate vârstei despre procesul pentru - obligarea autorităților publice și guvernamentale la încălcarea drepturilor lor și cum să obțineți un remediu (acolo unde este disponibil) și să vă asigurați că aceste procese sunt adaptate copiilor și accesibile și rămân disponibile în perioadele de urgență publică.

ANEXĂ - Rezumatul constatărilor din Raportul de sinteză ENOC „Cartografierea impactul măsurilor de urgență introduse ca răspuns la pandemia COVID-19 privind drepturile copiilor în statele membre ENOC”.

Impactul măsurilor de urgență în general

- În jurisdicțiile în care respondenții au primit plângeri din partea copiilor și a reprezentanților acestora (91% dintre respondenți) a existat o creștere semnificativă a numărului de plângeri primite în timpul pandemiei.
- Au apărut o serie de efecte negative asupra drepturilor copiilor din cauza Măsurilor de urgență.
- Principalele domenii de impact negativ sunt: dreptul la educație; sănătate mentală; violență împotriva copiilor; impactul asupra dreptului copiilor la joc și dreptul copiilor la o un nivel de trai adecvat și contactul copiilor cu familiile lor.
- Când au fost introduse măsuri de urgență, guvernele din multe (dar nu toate) Jurisdicțiile ENOC nu au ținut cont de drepturile copiilor.
- Există dovezi că guvernele au învățat lecții din pandemie și din ce în ce mai mult iau în considerare drepturile copiilor.

În majoritatea jurisdicțiilor, măsurile de urgență au fost identificate ca având un impact negativ asupra drepturilor copiilor în legătură cu:

- Educație.
- Joc și agrement.
- Sănătate mintală.
- Sănătatea fizică.
- Un nivel de trai adecvat.
- Violența împotriva copiilor.
- Discriminarea împotriva copiilor.
- Drepturi și libertăți civile.
- Măsuri generale de implementare.

Impactul măsurilor de urgență: în domeniile tematice utilizate în scopul raportării de către Stat parte către Comitetul pentru drepturile copilului

Măsuri generale de punere în aplicare a CRC (GMI):

- Măsurile de urgență au avut un impact negativ asupra măsurilor generale de Implementare.
- Au fost planificate și coordonate la nivel național implementarea drepturilor copiilor afectate negativ de măsurile de urgență.
- A existat o lipsă generală de atenție a drepturilor copiilor ca ghid pentru luarea deciziilor cu privire la măsurile de urgență.
- Copiii sau consilierii specialiști în materie de copii au fost în mare parte excluși din deciziile cu privire la Măsuri de urgență.
- Copiii deja considerați „vulnerabili” sunt mai susceptibili de a fi grav afectați sau discriminați în mod disproporționat ca o consecință a impactului Măsurilor urgență pentru GMI.
- Unele guverne au luat măsuri pentru a minimiza efectiv impactul negativ al acestor Măsuri de urgență privind GMI, inclusiv: introducerea de consiliere și linii telefonice destinat copiilor, testarea Covid-19 pusă la dispoziție, o creștere a sprijinului pentru educația în mediul digital și alocarea de fonduri suplimentare pentru a sprijini copiii și familiile lor în cele de necesitate majoră.
- Examinarea de către Ombudsmanul pentru copii este adesea esențială pentru a minimiza impactul Măsurilor de urgență privind GMI.

Principiile generale ale CRC:

- Măsurile de urgență au avut un impact negativ asupra principiilor generale ale CRC.
- Multe grupuri de copii au fost afectați în mod disproporționat de Măsurile de urgență, în special, copiii cu nevoi suplimentare de învățare, copiii cu dizabilități, copiii cu boli mintale, copiii cu probleme de sănătate mintală ușoare până la moderate, copiii în îngrijire, solicitanți de azil și refugiați, copiii de părinți divorțați sau separați și copiii din sistemul de justiție pentru copii.
- Copiii nu au fost tratați ca un public specific în scopul consultării sau diseminarea informațiilor despre pandemie.
- Copiii au fost tratați mai degrabă ca obiecte ale măsurilor de urgență decât ca participanți la realizarea lor.
- Pandemia a evidențiat inegalitățile dintre grupurile de copii.
- Principiile generale nu au fost prioritare în dezvoltarea situației de Măsurile urgente, dar acest lucru s-a îmbunătățit pe măsură ce s-a desfășurat pandemia, inclusiv ca urmare a unui control și intervenție din partea Ombudsmanului pentru copii, a comisiilor parlamentare și organizațiile neguvernamentale (ONG)
- Unele guverne au luat măsuri pentru a minimiza efectiv impactul negativ al acestora Măsurile de urgență privind principiile generale.

Drepturi și libertăți civile:

- Măsurile de urgență au avut un impact negativ asupra drepturilor și libertăților civile ale copiilor, în special în ceea ce privește libertatea de întrunire a copiilor și dreptul la viață privată și protecția imaginii.
- Libertatea de asociere și de întrunire a fost restricționată, la fel ca și mulți copii, la diferite etape ale pandemiei s-au putut întâlni doar online.
- A existat un impact negativ disproporționat asupra copiilor cu necesitate de învățare suplimentară și copiii cu dizabilități.
- Unele instituții, cum ar fi casele de îngrijire și instituțiile pentru infractori minori, au restricționat mișcările copiilor în timpul pandemiei, ceea ce în unele cazuri este identificat ca un risc pentru sănătatea mintală a copiilor.
- Un „decalaj digital” înseamnă că unii copii nu pot accesa spațiul online.
- Pentru unii copii, trecerea la „întrunire” online oferă mai multe oportunități de exercițiu a dreptului la întrunire.
- Există îngrijorare cu privire la lipsa reglementărilor care să protejeze intimitatea copiilor și drepturi de informare online.

Violența împotriva copiilor:

- Măsurile de urgență au avut un impact negativ asupra violenței împotriva copiilor.
- Există o îngrijorare semnificativă cu privire la faptul că copiii sunt expuși unui risc crescut la abuzuri domestice, abuzuri online, abuzuri generale și neglijare și exploatare sexuală.
- Copiii cu dizabilități, copiii cu nevoi suplimentare de învățare și copiii în îngrijire sunt considerați ca devenind mai vulnerabili, unii copii fiind expuși unui risc mai mare de abuz și / neglijare.
- Există dovezi că fetele prezintă un risc mai mare de violență crescută sau abuz.
- Datele privind violența împotriva copiilor sunt adesea inadecvate, ceea ce face dificilă determinarea impactului real al măsurilor de urgență.
- În multe jurisdicții, guvernele s-au luptat să mențină servicii pentru protejarea copiilor care pot prezenta un risc semnificativ de abuz.
- Creșterea timpului petrecut acasă înseamnă că mulți copii au fost expuși la creșterea nivelului de violență fără sanctuarul școlii ca evadare.
- Utilizarea internetului de către copii în timp ce se află închiși la domiciliu înseamnă că copiii au fost expuși unui risc crescut de intimidare cibernetică sau abuz / exploatare sexuală online.

- Linii telefonice de asistență și serviciile online au avut o importanță crucială pentru a le oferi copiilor opțiunea de a căuta ajutor în cazul în care sunt expuși riscului sau se confruntă cu abuzuri.
- Unele jurisdicții au continuat serviciile pentru cei cu risc de violență, de exemplu menținerea școlilor deschise pentru copiii vulnerabili.

Mediul familial și îngrijirea alternativă:

- Măsurile de urgență au avut un impact negativ asupra drepturilor copiilor în legătură cu mediul familial și îngrijirea alternativă.
- Probleme particulare de îngrijorare sunt: sprijin redus pentru părinți și servicii de îngrijire a copiilor; copiii fiind lipsiți de mediul familial; copiii fiind separați de părinții lor; contact redus cu părinții închiși; și, restricții asupra reunificării familiei.
- A existat un impact negativ disproporționat asupra copiilor în îngrijire, copii cu dizabilități și copii cu părinți divorțați sau separați.
- În toate jurisdicțiile părinții care lucrează nu au avut opțiuni de îngrijire a copiilor când școlile au fost închise. Părinții care lucrează au trebuit să aibă grijă de copiii lor, să sprijine școlarizarea online și să își continue angajamentele de serviciu, punând presiune pe familii și copii, în special pe cei deja vulnerabili din cauza dezavantajului preexistent.
- Măsurile luate pentru a sprijini familiile care lucrează includ ajutor financiar și, în unele jurisdicții, creșele, grădinițele etc. au fost ținute deschise pentru a asigura îngrijirea copiilor: în special pentru părinții care lucrează în servicii esențiale.
- Copiii aflați în instituție sau în plasament au avut contact cu membrii familiei și cu lucrătorii sociali, vizite de lucru limitate sau, în unele cazuri, interzise.
- De asemenea, s-a raportat că copiii nu au putut vizita părinții care au fost închiși.
- Pe măsură ce pandemia a progresat, unele guverne au luat măsuri pentru a asigura contactul regulat cu membrii familiei, inclusiv facilitarea contactului prin intermediul serviciilor online.
- În multe jurisdicții, copiii părinților divorțați sau separați de la începutul pandemiei nu au reușit să aibă contact cu ambii părinți.
- Pe măsură ce pandemia a progresat, unele guverne au arătat clar că copiii trebuie să fie posibil să aibă contact cu ambii părinți.

Sănătate și bunăstare:

- Măsurile de urgență au avut un impact negativ asupra drepturilor copiilor în legătură cu sănătatea și bunăstarea copiilor.
- Probleme particulare de îngrijorare sunt: sănătatea mintală a copiilor; sănătatea fizică a copiilor, capacitatea lor de a accesa serviciile de sănătate mintală și serviciile generale de sănătate; accesul copiilor la servicii de sănătate sexuală; și, securitatea alimentară.
- A existat un impact negativ disproporționat asupra copiilor cu dizabilități, copiilor cu probleme ușoare până la moderate de sănătate mintală, copii cu boli mintale și copii cu nevoi suplimentare de învățare.
- Serviciile de sănătate pentru copii au fost reduse, încetate sau redistribuite ca răspuns la pandemie.
- Sănătatea mintală a copiilor este deosebit de îngrijorătoare din cauza restricțiilor asupra mișcărilor, închiderea în casă, lipsa școlii și posibilități reduse de joc și întâlniri cu prietenii.
- Nivelul depresiei, anxietății și stresului emoțional al copiilor a remarcat o creștere în multe jurisdicții în momentul în care copiii aveau cel mai mult nevoie de acces la servicii de sănătate mintală.
- Impactul pandemiei asupra economiei a indus multe familii în situații financiare precare și ca rezultat un impact negativ asupra standardului de viață și siguranță alimentară a copiilor.

- Multe jurisdicții au modificat legislația în sprijinul unui venit de bază, scheme de păstrare a locului de muncă, și moratoriu asupra chiriei.
- În plus, controlul de către Ombudsmanul pentru copii, linii de asistență telefonică și serviciile online, precum și alocarea de finanțare suplimentară au fost principalele etape întreprinse pentru a reduce impactul negativ.

Educație, joc și agrement :

- Măsurile de urgență și, în special, închiderea școlilor, au avut un impact negativ privind drepturile copiilor în ceea ce privește educația, jocul, timpul liber și viața culturală.
- Există îngrijorări cu privire la accesul redus la educație la toate nivelurile: educația secundară; învățământul primar; educația timpurie; formare profesională; și studiile superioare.
- A existat un impact negativ disproporționat asupra copiilor cu necesitatea de învățare suplimentară, copii cu dizabilități, copii cu boli mintale, copii cu forme ușoare până la moderate în probleme de sănătate și copii în îngrijire.
- Deși unele jurisdicții au trecut la învățarea online, nu toate jurisdicțiile au fost pregătite să facă acest lucru eficient la începutul pandemiei.
- „Divizarea digitală” a devenit din ce în ce mai evidentă pe măsură ce pandemia a progresat, mulți copii care nu pot accesa învățarea online din cauza accesului limitat sau inexistent la internet sau fără acces la dispozitive tehnologice.
- În majoritatea jurisdicțiilor, serviciile online, alocarea de fonduri suplimentare și resurse special adresate grupurilor vulnerabile de copii pentru a răspunde la sărăcia digitală au fost luate măsuri, precum și intervenții ale Ombudsmanului pentru copii.
- Unele jurisdicții au acordat prioritate redeschiderii școlilor cât mai curând posibil, în timp ce în alte jurisdicții școlile au fost ținute deschise pentru copiii vulnerabili.
- Restricții privind utilizarea spațiului interior și exterior, precum și a activităților sportive, precum și limitările impuse oportunităților de petrecere a timpului liber în cluburi în afara școlii, în echipe etc. au afectat în mod negativ dreptul la joc, agrement și recreere.
- Există îngrijorări cu privire la impactul limitărilor asupra dreptului la joc etc. asupra sănătății mintale a copiilor și dezvoltarea generală.
- În unele jurisdicții a fost prioritizată redeschiderea locurilor de joacă, în timp ce în altele jurisdicții, s-au făcut eforturi pentru a împărtăși activitățile de joc online și au distribuit pachete de jocuri sau au permis copiilor de anumite vârste să se întâlnească în grup pentru a se juca.

Măsuri speciale de protecție ale CRC:

- Măsurile de urgență au avut un impact negativ asupra măsurilor speciale de protecție.
- Probleme particulare de îngrijorare sunt: un impact negativ asupra recuperării fizice și psihice și integrare socială în urma abuzului sau traumei; dreptul la un proces echitabil; și privarea de libertate.
- A existat un impact negativ disproporționat asupra copiilor în custodie și copiilor cu boli mintale.
- Au existat întârzieri în procedurile judiciare și o întârziere în sistemul de justiție pentru copii, în multe jurisdicții.
- Există îngrijorări cu privire la faptul că, în timpul pandemiei, copiii cărora li s-a refuzat libertatea sunt păstrați izolat și li se refuză accesul la avocați și că privarea de libertate nu este văzută ca o ultimă soluție în unele jurisdicții.
- Unele jurisdicții au luat măsuri pentru a se asigura că copiii sunt arestați preventiv doar în ultimă instanță sau că timpul petrecut în detenție este redus.

Luând în considerare drepturile copiilor, pe măsură ce au fost elaborate măsurile de urgență

Evaluarea impactului asupra drepturilor copilului (sau analiza impactului) (CRIA) este recunoscută de Comitetul ONU pentru drepturile copilului printre măsurile generale de punere în aplicare a CRC, în

conformitate cu dispozițiile articolului 4. CRIA este o evaluare și comunicare sistematică a impactului probabil al unei propuneri sau măsuri asupra drepturilor copiilor și a unui mecanism prin care să se ia în considerare modul în care drepturile copiilor sunt afectate de deciziile și acțiunile guvernelor, instituțiilor și altor persoane în domeniile dreptului, politicilor și practicii. Prin urmare, CRIA este o oportunitate de a modifica o propunere înainte de a fi implementată pentru a atenua sau elimina orice impact negativ asupra drepturilor copiilor.

- CRIA privind măsurile de urgență a fost realizată de o minoritate de guverne.
- Acolo unde s-a desfășurat CRIA, acest lucru a fost întreprins în cea mai mare parte prea târziu în elaborarea măsurilor de urgență.
- CRIA privind măsurile de urgență nu au fost informate prin dovezi cantitative sau calitative relevante și chiar dacă au fost disponibile dovezi relevante, acest lucru nu a fost întotdeauna luat în considerare.
- CRIA privind măsurile de urgență nu au implicat copii sau tineri.
- CRIA privind măsurile de urgență nu au avut resurse adecvate.
- Au existat dovezi din unele jurisdicții că CRIA a contribuit la schimbări pozitive dar mai târziu în timpul pandemiei.

ENOC Secretariat

Council of Europe

“Agora” building

Office B5 07

67075 Strasbourg Cedex

Web www.enoc.eu

Tel +33 3 90 21 54 88

e-mail secretariat@ombudsnet.org